

FAKULTA INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ
VUT V BRNĚ

ISA PROJEKT

DHCP server - manuál

David Kozák

20. listopadu 2016

Obsah

1	Úvod	2
1.1	Popis použití	2
2	Popis tříd a modulů	3
	main.cpp	3
	BaseObject.h	3
	constants.h	3
	Addressing	4
	Exceptions	5
	Request	5
	Sockets	6
	Threads	6
	Tests	7
3	Algoritmy využité v projektu	8
3.1	Vyhledání adresy	8
3.2	Zajištění thread safety	9
4	Rozšíření	11
4.1	Staticky mapované adresy	11
4.2	DHCP option Requested IP address	11
4.3	Threading	11
5	Závěr	13

Kapitola 1

Úvod

Tento manuál popisuje způsob použití a implementační detaily dhcp serveru, který jsem naprogramoval v rámci projektu do předmětu ISA v roce 2016. Manuál je rozdělen následovně. V první fázi je stručně popsán způsob použití serveru. V druhé části se nachází popis tříd a modulů, ze kterých se program skládá. V další kapitole naleznete popis algoritmů využitých v projektu. Poslední část shrnuje rozšíření implementovaná nad rámec klasického zadání. Detailní popis mechanismů umožňujících tato rozšíření je umístěn přímo v těch částech dokumentu, kam tyto mechanismy logicky patří.

1.1 Popis použití

Po stažení je nejdříve nutné aplikaci přeložit za pomoci příkazu `make`. Vytvoří se spustitelný soubor `./dserver`. Při spuštění je třeba uvést jeden povinný parametr `-p <net-address>/<prefix>`, který specifikuje pool adres, ze kterého může dhcp server adresy přidělovat. Volitelný přepínač `-e excluded1,...excludedN`, umožňuje z tohoto poolu vyloučit adresy. V praxi toto lze využít u klíčových komponent, u kterých je lepší adresu přidělit staticky. V rámci rozšíření byl ještě implementován přepínač `-s`, který specifikuje soubor se staticky mapovanými adresami. V tomto souboru se musí nacházet na každém řádku jedna MAC adresa následovaná IP adresou. Nevalidní formát vstupu, ať už špatně zadané přepínače či špatný formát MAC či IP adres způsobí ukončení aplikace s návratovým kódem 1. Po spuštění serveru bude aplikace poslouchat na příslušném portu, přijímat a odesílat zprávy. Pokud některá ze přijatých zpráv bude mít nesprávný formát, dojde pouze k vypsání chybového hlášení a server bude pracovat dále. K přerušení jeho činnosti povede pouze výjimka `SocketException` generovaná při chybě při práci s BSD sockety. Aplikace se také ukončí při obdržení signálu `SIGINT`.

Kapitola 2

Popis tříd a modulů

V této sekci jsou postupně popsány všechny třídy a moduly, ze kterých se projekt skládá. Jedná se spíše o stručný popis chování a propojení mezi třídami než o komplexní popis všech tříd, neboť ten by byl jistě velice vyčerpávající a poskytoval by více implementačních detailů, než je na této dokumentační úrovni nutné. Pokud máte zájem o skutečně detailní a kompletní popis, odkazují Vás přímo na zdrojové kódy, kde jsou všechny důležité metody detailně komentovány. Projekt se skládá z několika balíků a třech top-level souborů: `main.cpp`, `BaseObject.h` a `constants.h`. Balíky v projektu jsou následující: `addressing`, `exceptions`, `request`, `sockets`, `tests` a `threads`.

main.cpp

V tomto souboru se nachází `main` funkce a parsování vstupních argumentů a v případě přepínač `-s` i vstupního souboru. Pokud jsou argumenty nekonzistentní, čímž je myšleno ve formátu nevyhovujícím výše uvedené specifikaci, tak se program ukončí s chybovým návratovým kódem. Též je zde přítomna hlavní smyčka aplikace, ve které program čeká na přijetí zprávy, kterou následně zpracovává a případně odešle odpověď.

BaseObject.h

Obsahuje definici třídy `BaseObject` sloužící jako obecná supertřída pro všechny třídy v projektu. Tento mechanismus sloužil vynucení implementace metod jako například `toString` u všech tříd a zároveň též umožňuje uložit si libovolný objekt do obecné reference či pointeru.

constants.h

Zde se nacházejí globální konstanty jako například LEASE_TIME či návratové kódy.

Addressing

Tento balík modeluje pool adres využívaných dhcp serverem. Obsahuje následující třídy: AddressHandler, AddressCollector, AddressInfo, AddressPool, IpAddress, MacAddress a Timestamp.

IpAddress

Tato třída modeluje jednu ip adresu. Ta je interně reprezentována čtyřmi proměnnými typu unsigned char, ale v některých metodách se pro zjednodušenou manipulaci tento formát převádí do možná více typického jednoho integeru.

MacAddress

Tato třída reprezentuje jednu mac adresu. Ta je interně reprezentována šesti proměnnými typu unsigned char.

Timestamp

Tato třída reprezentuje časový otisk využitý pro detekování doby expirace adres. Při potvrzení bindingu po přijetí zprávy typu request se vytvoří toto časové razítko, které je poté testováno vláknem AddressCollector.

AddressInfo

Tato třída sdružuje všechny užitečné informace o jednom bindingu. Její položky jsou ip adresa, na kterou se zbylé informace váží, a stav v jakém tato adresa momentálně je. Pokud je adresa ve stavu TO_BE_BINDED, BINDED či DIRECT_MAPPING, obsahuje adres info též informace o mac adrese klienta, se kterou je tato ip spojena. Navíc pokud je adresa ve stavu BINDED, obsahuje i časovou známku Timestamp určující okamžik vzniku bindingu.

AddressPool

Tato třída reprezentuje pool adres, ze kterého dhcp server čerpá. Interně v sobě udržuje v lineárním seznamu instance třídy AdressInfo a poskytuje komunikační rozhraní pro přidělování, bindování a uvolňování adres.

AdressCollector

Toto vlákno má na starosti označování adres, jejichž doba bindingu již vypršela. Jedná se periodicky pracující vlákno, které projde celým seznamem, u adres s prošlou dobou bindingu změní stav z BINDED na EXPIRED. Poté se na chvíli uspí, následně svou činnost opět opakuje.

AddressHandler

Tato třída zastřešuje práci s poolem adres. Jejím hlavním cílem je poskytnout synchronizaci při práci s poolem, ke kterému přistupuje více vláken, konkrétně v tomto případě dvě. Synchronizace je dosažena za využití instance třídy `reentrant_mutex`.

Exceptions

Jako mechanismus ošetřování chybových stavů se v projektu téměř výhradně využívají výjimky. Všechny vycházejí ze společné supertřídy `BaseException`, což umožňuje v případě nutnosti všechny druhy výjimek odchytnout jedním `catch` blokem. Toto samozřejmě v mnoha případech není příliš dobrá praktika, nicméně existují situace, kdy se to může hodit. V mém projektu tento mechanismus mimo jiné využívám jako poslední záchranu zabraňující, aby se aplikace skončila jinak než v mé vlastní režii. Tento modul obsahuje následující třídy: `BaseException`, `InvalidArgumentException`, `OutOfAddressException`, `ParseException` a `SocketException`. Věřím, že jména jednotlivých výjimek jsou dostatečně výřečná, aby nebylo nutné je dále popisovat.

Request

Třídy v tomto balíku reprezentují jednotlivé zprávy protokolu DHCP. Nachází se zde dvě bazové abstraktní třídy `AbstractRequest`, společná supertřída pro `Discover`, `Request` a `Release`, a `AbstractReply`, společná supertřída pro `Offer`, `Ack` a `Nack`. `AbstractRequest` i `AbstractReply` obsahují pure virtual metodu `performRequest`, jejíž implementací jednotlivé subtřídy specifikují

svoje chování. Další třídou v tomto balíku je `ProtocolParser`, který zpracuje dhcp zprávu a vytvoří příslušnou instanci subtrždy `AbstractRequest`. Jako zajímavost mohu uvést, že zde je využito modelování konstrukce switch s využitím polymorphismu. Metoda `parseRequest` objektu `ProtocolParser` vrací ukazatel na objekt typu `AbstractRequest`, nad kterým je později volána výše zmíněná metoda `performRequest`, která v závislosti na konkrétní subtrždě bude mít odlišnou implementaci. Poslední, ale také velice důležitou třídou, je `DhcpMessage`, která reprezentuje jednu dhcp zprávu. Objekty této třídy v konstruktoru přijmou vector obsahující dhcp zprávu přijatou od klienta a rozparsují ji. Implementace této třídy může vypadat na první pohled celkem děsivě, poskytuje ale poměrně dobrou formu abstrakce. Třída též obsahuje metodu pro vytvoření výstupní zprávy, která je poté socketem odeslána zpět klientovi. Ještě jedna zajímavost může být objevena ve třídě `AbstractReply`, ta totiž metodu `performRequest` implementuje i přesto, že se jedná o čistě virtuální metodu. Toto chování je v c++ validní a má za následek, že subtrždy musí tuto metodu stejně implementovat jako by se jednalo o klasickou čistě virtuální metodu. V programu je toto schéma využito následujícím způsobem. V metodě `performRequest` v supertřídě je umístěna implementace společná pro všechny tři subtrždy typu `AbstractReply`, ty tuto metodu volají na počátku implementace svých metod `performRequest` a poté už pouze doplní implementaci specifickou pro danou odpověď.

Sockets

Tento balík obsahuje jedinou třídu `Socket`. Tato třída interně využívá implementaci BSD socketů a poskytuje čisté rozhraní pro komunikaci.

Threads

Tento balík obsahuje třídy pro paralelní programování. Všechny tyto třídy interně využívají `std::thread`, ale poskytují vyšší míru abstrakce. První třídou je `ThreadWrapper`. Jedná se o abstraktní třídu, ze které je při dědění nutné naimplementovat abstraktní virtuální metodu `run`. Výhoda využití této třídy tkví v tom, že můžete objekt vytvořit na jednom místě a spustit ho až později, což klasická implementace vláken `std::thread` neumožňuje. Z této třídy dědí `ResponseThread`, které v metodě `run` implementuje parsování a zpracování jedné dhcp zprávy. Dalším rozšířením je třída `CancellableThread`, která z `ThreadWrapper` dědí a umožňuje definovat task prováděný asynchronně ve smyčce, dokud z řídicího vlákna nedojde k volání metody `interrupt`. Z tohoto

vlákna dědí třída `MainThread`, která v této cyklicky volané metodě načítá data ze socketu, a následně vytváří instanci třídy `ResponseThread`, které přijatou zprávu zpracuje a případně pošle odpověď.

Tests

Tento balík obsahuje unit testy hlavně tříd balíku `addressing`.

Kapitola 3

Algoritmy využit $\acute{\text{e}}$ v projektu

3.1 Vyhledání adresy

Při inicializaci AddressPoolu dojde k vytvoření listu objektů typu AddressInfo. Tyto objekty se mnou nacházejí v těchto stavech: FREE – volná adresa připravená k použití TO_BE_BINDED – adresa, která byla již ve zprávě offered někomu nabídnuta, ale ještě od něj nepřišla zpráva Request. U tohoto stavu již je poznačena MAC adresa klienta, na základě které je poté klient identifikován, neboť dhcp option client identifier není podporována. BINDING – adresa je momentálně používána nějakým klientem, její lease time ještě nevypršel EXPIRED – adresa byla a možná i stále je používána nějakým klientem, ale už jí vypršel lease time. Adresa je v tomto speciálním stavu, aby mohla být prioritně opět přiřazena původnímu klientovi, pokud zašle zprávu offer. Pokud ale dojdou v poolu adresy, server ji již může přiřadit někomu jinému. RESERVED – rezervovaná adresa, pool ji nesmí nikdy poskytnout DIRECT_MAPPING – staticky mapovaná adresa, pool ji poskytne pouze klientovi s danou MAC adresou Při obdržení zprávy Discover se nejdříve provede kontrola, zda se nejedná o přímé mapování, které je uloženo v asociativní mapě MAC address na IP adresy. Pokud je adresa nalezena, vyhledávání úspěšně končí. Jinak se postupně několikrát prochází výše zmíněný seznam adres. Nejdříve dochází k vyhledání adresy ve stavu FREE. Pokud žádná adresa ve stavu FREE není, dochází k vyhledání adresy ve stavu TO_BE_BINDED. Pokud ani takováto adresa v poolu není, dochází k vyhledání adresy ve stavu EXPIRED. Pokud bylo některé z předchozích vyhledání úspěšné, daná adresa přejde do stavu TO_BE_BINDED a je nabídnuta klientovi zprávou offer. Pokud žádná adresa nalezena nebyla, server vypíše chybové hlášení a klientovi neodpovídá. Při obdržení zprávy Request opět dochází k průchodu seznamu adres a vy-

hledání adresy ve stavu `TO_BE_BINDED`, `BINDED` či `EXPIRED`. Pokud byla ve zprávě request specifikována IP adresa v poli `ciaddr`, tak dochází k vyhledání za pomoci této IP adresy. Pokud záznam pro danou IP nalezen nebyl či IP specifikována nebyla, dojde k vyhledání na základě MAC adresy. Pokud záznam byl nalezen, dojde k vytvoření nového Timestampu a záznam přechází do stavu `BINDED`. Ze stavu `BINDED` do `EXPIRED` záznam případně přesune `AddressCollector` při svém periodickém průchodu seznamem. Jelikož zde dochází k vyhledávání v neseřazeném seznamu, musí dojít k lineárnímu průchodu, v tomto případě dokonce opakovaně. Zde se nabízí prostor pro optimalizaci. Jako možné zlepšení se nabízí například využít seřazený seznam, ve kterém by byly adresy na základě stavu v tomto pořadí: `DIRECT_MAPPING`, `FREE`, `TO_BE_BINDED`, `EXPIRED` a na pořadí dalších stavů `RESERVED` a `BINDED` již nezáleží, neboť se nevyhledávají. Samotné seřazení seznamu by umožňovalo seznamem procházet pouze jednou, ale za cenu nutnosti neustále seznam znovu řadit při změně stavu adresy. Další možnost pro vylepšení by bylo rozdělit tento velký list na sérii menších listů, které by byly postupně procházeny ve výše specifikovaném pořadí. Nevýhoda tohoto řešení nicméně spočívá v náročnější implementaci operací nad polem adres. Jako poslední a dle mého názoru celkem zajímavá varianta by bylo využít datové struktury skip listu, který by umožnil definovat nad seznamem adres operace průchodu jen pro daný stav adresy. Toto řešení by bylo jistě velice zajímavé a vzhledem k nutnosti modifikovat pouze ukazatele, přes které by docházelo k jednotlivých průchodům, by mohlo být i efektivní. Bohužel mi nezbyl čas tento pokus implementovat. Nicméně při testování jsem došel k závěru, že i současný nepříliš efektivní algoritmus je pro standardní nasazení dostatečně rychlý.

3.2 Zajištění thread safety

Mainthread a AddressCollector

Jelikož obě výše zmíněná vlákna přistupují k objektu třídy `addressHandler`, je nutno jejich činnost synchronizovat. Tato synchronizace probíhá za pomoci mutexu, který je jedním z fieldů `AddressHandleru`. Každá metoda `AddressHandleru` začíná synchronizací za pomoci vytvoření objektu `lock_guard`, který ve svém konstruktoru volá nad mutexem metodu `lock` a v destruktoru volá metodu `unlock`. Tímto jednoduchým způsobem je na základě principu RAII vytvořena jedním příkazem typická javovská konstrukce `try-finally`.

MainThread a SignalHandler

Zde je synchronizace zajištěna méně čistým způsobem. Obě tyto vlákna spolu sdílejí objekt typu Mutex, boolovský flag `isInterrupted` a ukazatel na objekt socketu, který server využívá. Při obdržení signálu SIGINT signal handler uzavře socket a nastaví flag `isInterrupted` na `true`. Synchronizace je naimplementována tak, že po obdržení signálu SIGINT server ještě může právě zpracovávanou žádost dokončit, ale poté je jeho cyklus přerušen při ověřování flagu `isInterrupted`, který již bude v hodnotě `True`. Při využití samotného `interrupt` flagu nastal problém, že hlavní vlákno zůstávalo zablokováno na volání `getMessage`. Proto bylo třeba do sdílených objektů přidat i referenci na socket, aby ho signal handler mohl uzavřít a tímto tuto blokující operaci přerušit. V odchytnutí výjimky `SocketException` je ještě potřeba odlišit, zda byla tato výjimka způsobena uzavřením socketu z signal handleru, či zda se jednalo o nějakou chybu socketu. Jelikož signal handler zároveň nastavuje flag `isInterrupted`, stačí v `catch` bloku tento flag zkontrolovat a na základě jeho hodnoty nastavit příslušný návratový kód.

Kapitola 4

Rozšíření

4.1 Staticky mapované adresy

Prvním rozšířením, které jsem v projektu implementoval, byl přepínač `-s` file, kterým lze specifikovat soubor se staticky přidělenými adresami. Jak již bylo popsáno výše, tento soubor interně reprezentuji jako map mac adres na ip adresy. Tyto adresy jsou poté do poolu umístěny ve specifickém a neměnné stavu `DIRECT_MAPPING`. Při vyhledání volné adresy pro zprávy discover či potvrzení bindingu pro zprávu request jsou poté tyto žádosti nejdříve prověřovány, zda se nejedná o statickou alokaci, a pokud ano, je danému klientovi přidělena staticky alokovaná ip adresa.

4.2 DHCP option Requested IP address

Při testování jsem často narazil na to, že klienti ve zprávě specifikovali žádanou adresu pomocí tohoto rozšíření namísto využití příslušné položky DHCP zprávy. Aby server mohl tyto zprávy správně zpracovat, rozhodl jsem se naimplementovat podporu i pro tuto option.

4.3 Threading

Dalším rozšířením, které jsem implementoval, je modul threading. Když jsem na projektu začal pracovat, ještě jsem netušil, že bude stačit iterativní server. Jako první jsem se rozhodl naimplementovat právě modul umožňující serveru pracovat konkurentně. I když bylo poté určeno, že server bude iterativní, rozhodnul jsem se tento modul přiložit k projektu alespoň pro zajímavost, byť není momentálně programem využíván. Základní kód je přichystán, chybí

pouze ošetřování chybových stavů a případné propagování chyby.

Kapitola 5

Závěr

V tomto manuálu byla shrnuta implementace projektu DHCP server v jazyku c/c++, který jsem vytvořil v rámci projektu do ISA roku 2016. Celý archiv je nakonec mnohem komplexnější, než jsem čekal, nicméně věřím, že všechny jeho části jsou smysluplné a jejich ponechání ve výstupním archivu dává smysl.